

pondělí 1. listopadu 2010/ 2. číslo, 8. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

A co láska?

Tragikomedie o lásce, satanovi, plenkách a zelených plavkách v hantecu

Po roce se opět na Kláštereckých divadelních žních představilo brněnské Divadlo AMADIS. Vloni tu jeho herci předvedli Plný kapsy šutrů a letos nám, organizátorům, vytrhl AMADIS trn z paty. Na poslední chvíli dokázali tiho šikovní komedianti zaplnit díru v programu a povedlo se jim to úspěšně.

Na slovíčko jsme si pozvali jednoho z hlavních představitelů a dobrou duši divadla Josefa Širhala.

Co je po roce nového u divadla Amadis?

Máme dvě nová představení. Jedno jste viděli dnes, další představení se jmenuje Orgasmus bez předsudků. Nového v obsazení není příliš. Kolega, který loni dělal zvukaře, se proměnil v herce. Nicméně on je tedy herec a pomáhá nám se zvukem a kulisami, protože on je z nás úplně nejšikovnější.

Kolegyně, kterou jste viděli, je též naší herečkou, ale minule tu nebyla, protože to bylo představení jen pro chlapy. A dnes jsme konečně mohli také nabídnout prvek ženskosti, aby si konečně na své přišli i pánové.

Jak jste přišli na hru A co láska?

A co láska si vybrala kolegyně Klára, protože se jí to moc líbilo. Přinesla to nám, my jsme se na to podívali a také se nám to líbilo. Akorát jsme ten text museli hodně proškrtat, protože jsme si říkali, ježíšmarjá, po těch padesáti letech se to takto již hrát nedá. Na druhou stranu jsme si říkali, že by byla škoda, kdyby lidé něco takového pěkného neviděli. Podle mě je to věc, která je lidem hodně blízka. Každý přemýšlí o vztahu, o lásce. My lidé si neustále na něco hrajeme, ať už se jedná o přetvářku nebo proto, že se chceme někomu zalíbit.

Vztah mezi mužem a ženou se neustále nějakým způsobem vyvíjí. My jsme si chtěli zahrát na to, jak si lidé mezi sebou nemají moc co říci a přitom si chtějí něco dokázat. Chtěli jsme ukázat lidem, že existuje něco o čem nepřemýšlí, ale třeba to podvědomě dělají a buď se tomu

budou smát nebo se toho zděsí, ale třeba se taky chytanou za nos. My to asi děláme v našem životě také.

Čím vás Schisgalův text, který napsal před padesáti lety, zaujal?

Právě těmi vztahy. Poslední dobou jsou všechna naše představení hodně o vztazích. Člověk chce na jevišti něco vyjádřit. Vy vylezete na jeviště, ale nesmíte tam vylézt jako vy, ale jako ta postava. A jsou dvě možnosti. Buď to chcete vyjádřit své niterné já nebo chcete vyjádřit, co ve svém životě nejste schopni prezentovat nebo ani nemůžete prezentovat.

Každý má své závazky, každý má své povinnosti, něco musíme dělat. Ale na jevišti si můžeme hrát a můžeme si vyzkoušet, jak bychom se chovali, kdybychom měli tu možnost. A za to jsem vděčný. Že

Ať si kdo chce, říká co chce

František Červený

Chvillemi to bylo dobré, některé scény byly zábavné. Ale celkově bych to za tak silné zase nepovažoval.

Ale pravda je, že pár scén bylo dobrých, takže to nebylo špatné.

Miroslav Foltýn

Bylo to výborné. Poučné pro nepoučené a k zasmání pro poučené. Bylo to pěkné, mně se to líbilo.

Vynikající výkony herců a ještě se mi

líbil brňácký hantec, já k němu mám blízko...

Milena Dlouhá

Mně to zpočátku přišlo nezáživné, ale potom jak to vrcholilo, tak to bylo vtipné. Mně se to líbilo.

Jaroslava Lánská

Bylo to velmi pěkné, nevypadalo to ani, že to hrají amatéři, bylo to jak od profesionálů.

Veronika Jüstlová

Chtělo by to ještě trochu více humoru. Chvillemi mi to přišlo zdoluhavé.

Karel Svoboda

Líbilo se mi to, akorát mi vadil ten mikrofon. Dalo by se to hrát i bez něj. Ale jinak pěkné.

Jaroslava Staňková

Líbilo se mi. To je to věčné téma a určitě je to k zamyšlení.

se můžu odpoutat od svého já, že mohu být jinou postavou, že si mohu vyzkoušet život úplně někoho jiného.

Jak jste postupovali při úpravě textu?

Ono to vyplynulo z toho, co jsme si o tom představení mysleli. Vyškrtali jsme ho na jedné dvou zkouškách, pak jsme ho zkoušeli hrát a jak se postupně to představení usazuje a je tam více změn, tak je to více podobné obrazu, který bychom ve hře chtěli mít. A tím víc je to podobné tomu, co tím představením chceme říci.

Ty jsi překladatel z angličtiny. Četl jsi to i v originále?

Nečetl jsem to v originále. Ale myslím si, že překlad manželů Pelarových bude velmi dobrý, protože jsem četl jiné jejich překlady a ty jsou hodně věrné. Takže si dovedu představit, jak to ten Schisgal napsal a myslím, si, že originál bude hodně podobný tomu textu, který jsme četli na první zkoušce.

Ale deset let po střední škole - to jste, pánové, trochu přehnali, ne?

No, už jsme starší, co se dá dělat. Ale zase když vidíte pana Heřmánka a Žáka, což už jsou pánové v letech...

Ti snad nemohou tvrdit, že se vidí po deseti letech od maturity...

Já se obávám, že oni mluví o nějakých dvanácti nebo patnácti letech. Ale zase - to je to absurdno. Ona je otázka, co je to absurdní, ale tohle je, myslím si, absurdní dost. Mně je třicet sedm, takže to je ... jéžší, tak to tam, prosím tě, nedávej, kolik mi je let. Zdravím všechny mladé divačky, jsem mladý a jsem deset let po střední škole.

Mohl bys nám představit své dnešní kolegy?

Klára Havránková k nám přišla asi v roce 2006. Je z divadla Stodola, já jsem si ji poprvé viděl, protože já rád kradu herce pro náš soubor. Když jsem ji poprvé viděl na jevišti, tak jsem si řekl, takhle musí být moje. Je to úžasná herečka, má spoustu zkušeností a za sebou spoustu odehraných představení. U nás hrála ve třech hrách a nyní zkouší čtvrté představení. Je to výborná herečka i zpěvačka. Má bezvadný hlas, to se mi na ní líbí úplně nejvíce.

Ondřej Buchta je také z divadla Stodola. Je to herec, technik a všechno možné, vyhlédl jsem si ho podobným způsobem jako Kláru, jen o rok později. Také s námi už nazkoušel čtyři různá představení. Je to výborný herec, který je skvělý v improvizacích a také ve všech možných pádech.

My jsme projektové divadlo, tzn. že na každý projekt máme jiné lidi. A já jsem tam takové to pojítko, aniž bych tedy byl tím nejlepším hercem, což absolutně nejsem, ale jsem schopný namotivovat lidi, aby se do něčeho pustili.

Jsi jeden z nejoblíbenějších herců v Brně (Josef se v roce 2007 dostal mezi 30 nejoblíbenějších brněnských herců v anketě Brno Top 100 - Kdo hýbe Brnem.)...

Já vůbec nevím, jak jsem k tomu přišel. To absolutně nechápu. Ale asi to bude tím, že na nás chodí opravdu hodně lidí, takže je možné, že všichni kamarádi mi hodili hlas. A taky se mi možná chtěli pomstít, to je taky dost možné.

V amatérském divadle musíme podávat pokud možno co nejlepší výkony, ale navíc to chce mít někoho, kdo ten soubor táhne. A jedinou odměnou, kterou my za to máme, je potlesk diváků. Proto je důležité lidi v souboru táhnout a posouvat někým dál a snažit se být lepší a lepší. A pochopitelně vybírat představení, která jsou čím dál těžší. Protože když např. jeden rok někam přijedeme s představením Plný kapsy šutrů, které je opravdu velká kláda, tak ten další rok od nás lidi očekávají, že to představení bude minimálně stejně tak dobré jako to loňské.

Kolik už Ondra dostal od chtivých žen peněz za ty zelené plavečky?

Ony to většinou hází dolů přes most, já to tam sbírám a stihnu utéct. Ale jsou to tisíce, i desetitisíce.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Bylo to tady velice pěkné. Bylo to jedno z našich nejhezčích představení, jaké jsme kdy odehráli.

Když je bezvadné publikum, tak se moc dobře hraje.

Ať si kdo chce, říká co chce

Soňa Kolaříková
Bavila jsem se, velmi dobré.

Miroslav Bilík
Hra se mi moc líbila, zejména tedy herecké výkony. Slečna nebo paní Klára byla tak perfektní, že by se klidně mohla jmenovat Nyklíčková.

I oba herci podali super výkon. Hra, co se týká námětu - tragikomédie, se mi líbila také. Nejvíce se mi na tom líbilo to, že se to nepříhodilo mně.

Miloš Waldhauser
Výborné.

Petra (od Miloše)
Mně se to líbilo moc. Ty plavečky byly krásné, svému příteli je zakoupím na dovolenou.

Omluva redakce

Omlouváme se Štěpánovi za zkomolení věty v předchozích Žňovinách. Správně měla věta znít takto:

A teď si myslím, že je pro mě nejlepší každý další rok, protože Blade mě naučil mluvit, huhňy huhňy mumly něcoek, proto, a to řeknu zcela neskrutě, si myslím, že jsem čím dál tím lepší.

Ž ŇOVINY vám přináší

www.sdruzeni.klas.cz
Žňoviny připravili: Zdeňka a Míra Nyklíčkoví
foto: Štěpán Malast